

der, og der fremkommer overskydende skat. Sælger modtager rente vedrørende både den bortfaldne restskat og den fremkomne overskydende skat.

Efterfølgende opnår sælger fuldstændig regres mod sine rådgivere, og sælgers skatteansættelse skal forhøjes igen. Derved bortfalder den overskydende skat, og der fremkommer igen en restskat. I den forbindelse genopkræves kun de renter, som sælgeren modtog af den overskydende skat, hvorimod sælger kan beholde den rente, som sælgeren modtog, da restskatten bortfaldt ved skattenedsættelsen.

Resultatet bliver således, at sælgers samlede skat i salgsåret ikke er ændret, selv om sælger er gjort erstatningsansvarlig. Tilmed har sælger tjent et beløb svarende til renten af den bortfaldne restskat ved skattenedsættelsen.

Tilsvarende vil være tilfældet, hvis sælgerens særlige indkomstskat først nedsættes og senere forhøjes igen. I disse tilfælde vil sælgeren kunne beholde den rente, som blev udbetalt i forbindelse med nedsættelsen af den særlige indkomstskat.

Situationen vil ikke opstå, hvis der foretages én samlet ansættelsesændring efter regresopgøret. Situationen opstår kun, hvis der foretages to ansættelsesændringer; først en skattenedsættelse som følge af erstatningsbetalingen og dernæst en skatteforhøjelse som følge af hel eller delvis regres mod rådgiver.

Det foreslås, at der indføres en særlig bestemmelse for erstatningspligtige sælgere m.v. om tilbagebetaling af de renter, der er modtaget i forbindelse med skattenedsættelsen. Derved skabes hjemmel til at genopkræve renter, hvis sælgerens skatteansættelse efterfølgende forhøjes som følge af, at erstatningsforpligtelsen helt eller delvis nedbringes ved regres m.v. Bestemmelsen omfatter både rente ved ændring af skat af særlig indkomst og almindelig indkomst.

Ansættelsesændringerne følger de almindelige regler i kildeskattelovens § 62 A. Det betyder bl.a., at den skattepligtige - hvis der fremkommer en restskat eller yderligere restskat ved forhøjelsen - skal betale restskatten med tillæg efter kildeskattelovens § 61, stk. 2. Tilsvarende skal den skattepligtige tilbagebetale tidligere udbetalt overskydende skat, der nedsættes eller bortfalder ved forhøjelsen, med tillæg af godtgørelse efter kildeskattelovens § 62, stk. 2.

Den brede formulering af bestemmelsen medfører, at den skattepligtige skal tilbagebetale alle tidligere modtagne renter, i det omfang disse renter hidrører fra en skattenedsættelse som følge af, at den skattepligtige har betalt erstatning for statens tab på skatter. Bestemmelsen indebærer således også, at den skattepligtige skal tilbagebetale de renter, der blev beregnet fra erstatningsbeløbets indbetaling til ansættelsesændringen og udbetalingen blev gennem-

ført, jf. § 62 E, 4. pkt., i det omfang erstatningen er nedbragt ved regres m.v.

Hvis de renter, der skal tilbagebetales, er modtaget i henhold til bestemmelsen i § 62 E, kan disse renter fradrages i den skattepligtige indkomst i henhold til skattelovgivningens almindelige regler, jf. § 62 F, stk. 2. Det modsvarer, at disse renter tidligere vil være medregnet til den skattepligtige indkomst, jf. bemærkningerne til § 62 E ovenfor.

Fra og med indkomståret 1998 indføres regler om forrentning, når skatteansættelsen forhøjes. For at undgå, at der i forbindelse med ansættelsesændringen både beregnes rente af det forhøjede skattebeløb og genopkræves tidligere modtagne renter, foreslås i stk. 3, at reglerne om forrentning, når skatteansættelsen forhøjes, ikke finder anvendelse i disse tilfælde.

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse i § 62 F tillægges virkning for ansættelsesændringer, der foretages på datoen for fremsættelsen af dette lovforslag eller senere. Det bemærkes, at denne del af forslaget derved også har virkning for erstatningspligtige sælgere, der ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 62 E, fordi de havde betalt erstatning inden dette lovforslags fremsættelse.

Til nr. 20

Er et beløb, som en skattepligtig efter kildeskatteloven skal indbetale til det offentlige, ikke betalt rettidigt, skal den pågældende betale en (mora)rente på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Det foreslås, at renten nedsættes til 0,6 pct. Rentenedsættelsen foreslås tillagt virkning for morarenter, der påløber den 1. juli 1998 og senere.

Til nr. 21

I henhold til kildeskattelovens § 89 kan skatteministeren eller den, som han bemyndiger dertil, indrømme en skattepligtig midlertidig fritagelse for betaling af A-skat eller B-skat. Fritagelsen kan gøres betinget af, at der betales en rente på 1 pct. pr. påbegyndt måned for den tid, fritagelsen omfatter. Det foreslås, at denne rente - ligesom morarenten - nedsættes til 0,6 pct.

Til § 2

Til nr. 1

Der foreslås en ændring af selskabsskattelovens § 29 A, stk. 5, 3. pkt., så morarenten ved for sen betaling af ordinær acontoskat nedsættes fra 1 pct. til 0,6 pct. pr. påbegyndt måned. Renten kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. ligningslovens § 17 A, stk. 1.